Rui Felizardo

For 15 år siden købte jeg nogle rigtig gode bukser hos Nielsen's.
Det var af mærket Rui Felizardo, og var en behagelig overraskelse.
I modsætning til de gængse cowboybukser var de nemlig lidt elastiske og havde en god pasform for mig.
Jeg køber altid to stykker tøj ad gangen, og da det første sæt bukser blev slidte, ja, så købte jeg to nye af samme mærke i blind tillid til, at det var samme produkt.
Igen var de behagelige at gå i.
Og sådan fortsatte det med jævnlige udskiftninger indtil sidste sommer, hvor bukserne havde skiftet navn til blot Rui.
Ved købet bemærkede jeg, at stoffet nu var blevet en kende mere elastisk, hvilket er en fordel, og pasformen var igen perfekt, men, men, men.
Gylpen!!
- - -
Til min store fortrydelse må jeg konstatere, at gylpen er alt for lille og sidder for højt.
Jeg fik den fordomsfulde tanke, at bukserne er produceret i Kina, hvor menneskerne er små og har små hænder og fastsætter gylpens størrelse ud fra deres egne hænder.
Men den teori holder nok ikke, når bukserne er størrelse 35/32.
- - -
Siden jeg tog bukserne i brug har jeg været underlagt en helt anden levevis på toilettet, da der ikke altid er mulighed for at tisse siddende.
For det første:
Gylpen er så lille, at jeg bliver nødt til at presse hånden gennem den for at få fat i organet.
Det resulterer i, at jeg konstant har hudafskrabninger på højre hånds knoer.
For selv om buksen er elastisk, så gælder det ikke for metallynlåsen i gylpen.
Den giver sig ikke en disse.
For det andet:
Når jeg under en vis smerte endelig har gjort hånden så smal som muligt og lirket den ind, så skal den jo også ud igen, men denne gang med noget i.
Det er kun muligt, hvis nogle af fingrene kommer ud først, efterfulgt af to fingre med organet mellem sig.
Så langt, så godt.
Nu skulle jeg kunne forrette min nødtørft, men det er heller ikke uden problemer.
- - -
For det tredje:
Gylpens sidder så højt, at organet hviler tungt på den nederste kant, hvilket presser på urinrøret, så væsken ikke kan løbe frit, men skal presses ud, og det giver en udfordring med at kontrollere muskulaturen i underlivet, så det er den rigtige ringmuskel, der slapper af.
For det fjerde:
Et gammelt mundheld siger, at lige meget hvor meget man ryster og tørrer, så vil den sidste dråbe altid lande i bukserne.
I dag skal jeg skifte dråbe ud med stråle.
Når man afleverer organet i sin hule, forsvinder trykket på urinrøret, og jeg mærker en smule varme sive ned af venstre lår - nogen gange sågar forbi knæet - og det er slet ikke behageligt.
- - -
Næ, det er vist en ommer, Rui.
Resultatet bliver nok, at jeg igen køber Rui, men kun efter at have godkendt, pasform, lommestørrelse, bælteholdere, etc. - og gylpens størrelse og placering.
- - -
En af mine bekendte med hang til grænseoverskridende, sort humor bemærkede, at bukserne passer til en gruppe udstødte afvigere, idet der kun er plads til, at en barnehånd kan passere gylpen.